

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 525

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 26 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
42.	— Hotărâre privind aprobarea structurii organizatorice și a statului de funcții ale serviciilor Camerei Deputaților	2–3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 34 din 23 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală și a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală	4–8

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind aprobarea structurii organizatorice și a statului de funcții
ale serviciilor Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 32 alin. (1) lit. n) și ale art. 85 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul favorabil al Biroului permanent,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă structura organizatorică a serviciilor Camerei Deputaților, astfel cum este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă statul de funcții al serviciilor Camerei Deputaților, astfel cum este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Serviciile Camerei Deputaților asigură condițiile organizatorice, de specialitate și materiale pentru desfășurarea activității și pentru exercitarea prerogativelor constituționale ale Parlamentului.

(2) În cadrul Cabinetului secretarului general, departamentelor și direcțiilor generale prevăzute în anexa nr. 1, prin decizie a Biroului permanent al Camerei Deputaților, se pot organiza sau reorganiza, motivat, direcții, servicii, birouri sau compartimente, după caz, fără a desființa structurile aprobate prin prezenta hotărâre. Modificările se efectuează cu încadrarea în numărul de posturi aprobat prin statul de funcții și în cheltuielile de personal aprobate prin bugetul Camerei Deputaților.

(3) În limita numărului de posturi prevăzută în statul de funcții pentru fiecare structură, în raport cu necesitățile, secretarul general al Camerei Deputaților poate aproba modificări în structura de personal, precum și schimbul de posturi între compartimente, cu respectarea prevederilor legale privind numărul minim de posturi necesar pentru înființarea compartimentelor.

Art. 4. — (1) În raport cu modificările intervenite în structura serviciilor Camerei Deputaților prin efectul intrării în vigoare a prezentei hotărâri, secretarul general va proceda la reîncadrarea personalului existent, în limita numărului de posturi aprobat, în funcție de competența profesională reflectată în rezultatele obținute până la data reîncadrării, precum și de nivelul de pregătire al fiecăruia.

(2) Reîncadrarea personalului promovat temporar se va face în funcția de bază de pe care a fost promovat, urmând ca după reîncadrare să poată fi reluată procedura promovării temporare.

(3) Reîncadrarea funcționarilor publici parlamentari cu funcții de conducere în cadrul altor compartimente din structura serviciilor Camerei Deputaților, ca efect al intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se face în baza aprobării Biroului permanent.

(4) Reîncadrarea personalului în alte posturi cu același nivel de studii, ca efect al intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se face în baza aprobării Biroului permanent.

(5) Personalul detașat sau suspendat din funcție la momentul reîncadrării va fi reîncadrat pe posturile alocate în statul de funcții.

(6) Reîncadrarea personalului pe posturi cu nivel de studii superior se face pe baza promovării unui examen organizat în

termen de 15 zile de la data anunțului de reîncadrare. Nepromovarea examenului conduce la aplicarea procedurii prevăzute la art. 66 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Personalul contractual din cadrul Compartimentului situații de urgență și evidență militară se reîncadrează prin numire în funcții publice parlamentare corespunzătoare, prin ordin al secretarului general al Camerei Deputaților, având în vedere prevederile Legii nr. 481/2004 privind protecția civilă, republicată, cu modificările ulterioare, coroborate cu prevederile Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere că activitățile desfășurate sunt specifice activității parlamentare, cu referire la art. 3 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Reîncadrarea personalului existent pe funcțiile prevăzute de statul de funcții se realizează prin ordin, emis de către secretarul general al Camerei Deputaților, de aprobare a statului de funcții nominalizat.

Art. 5. — Serviciile Camerei Deputaților își desfășoară activitatea pe baza Regulamentului de organizare și funcționare, aprobat de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

Art. 6. — Până la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor Camerei Deputaților de către Biroul permanent, secretarul general va stabili, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, atribuțiile fiecărui/fiecărei departament/direcții/serviciu/compartiment, conform noii structuri organizatorice.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Camerei Deputaților nr. 21/2013 privind structura organizatorică a serviciilor Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din data de 19 iunie 2013, cu modificările ulterioare, și Hotărârea Camerei Deputaților nr. 23/2013 pentru aprobarea statului de funcții al serviciilor Camerei Deputaților pe anul 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 28 iunie 2013, cu modificările ulterioare.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 iunie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

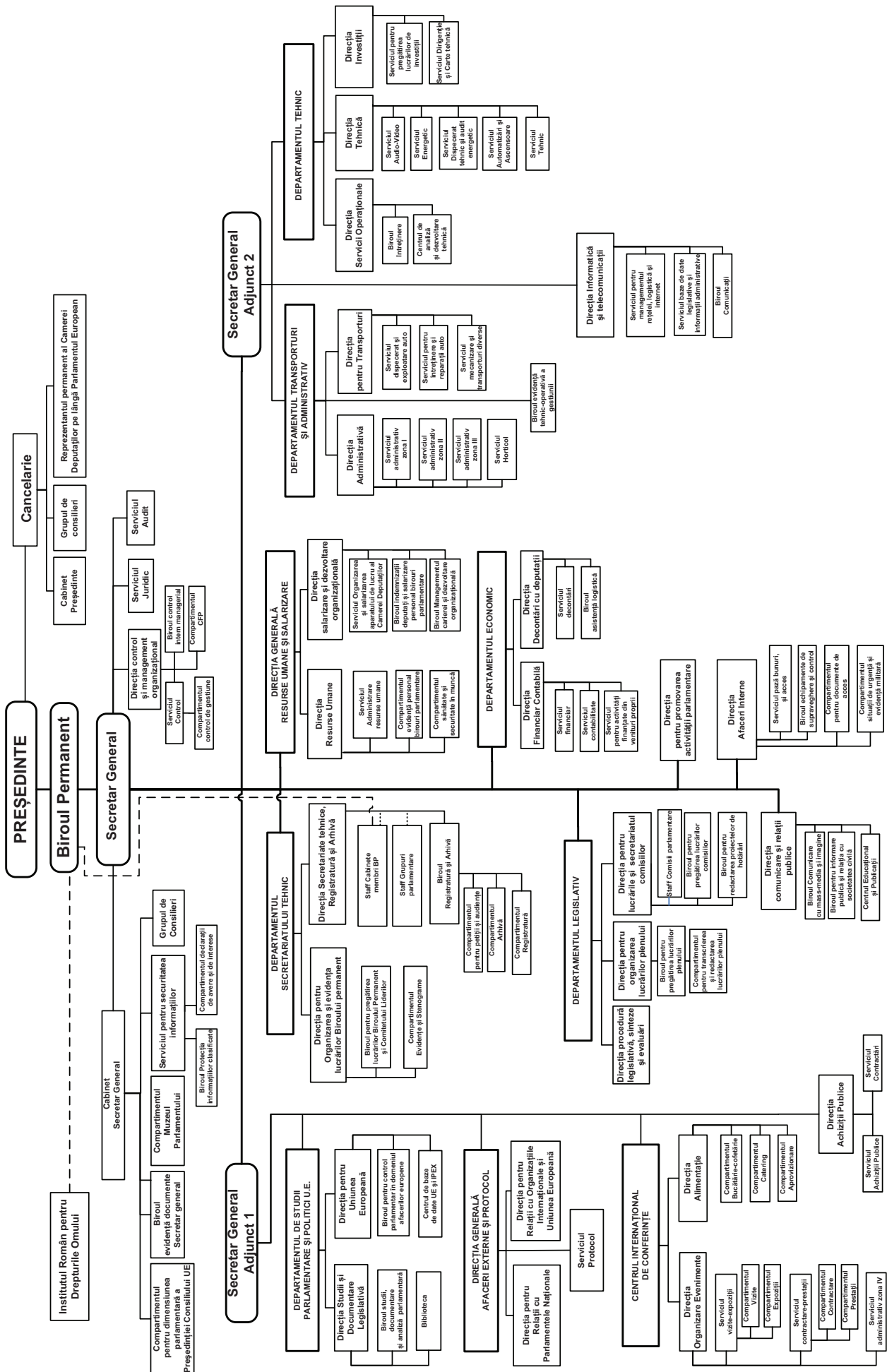
FLORIN IORDACHE

București, 26 iunie 2018.

Nr. 42.

*) Anexa nr. 2 se comunică instituțiilor interesate.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A SERVICIILOR CAMEREI DEPUTAȚILOR

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 34

din 23 ianuarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală și a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală și a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan-Alexandru Gordobino în Dosarul nr. 4.334/99/2016/a1 al Tribunalului Iași — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.805D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 decembrie 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea, și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 23 ianuarie 2018, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 20 septembrie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 4.334/99/2016/a1, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală și a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan-Alexandru Gordobino cu ocazia soluționării unei cauze penale.

4. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece limitează subiecții procesuali doar la folosirea probei cu înscrisuri pentru dovedirea nelegalității sau neloialității administrării probelor. Astfel, nu se pot dovedi situații precum provocarea ori amenințarea inculpatului de către organul de anchetă sau recurgerea la tortură în scopul obținerii unei declarații. Se ajunge la încălcarea principiului aflării adevărului și a principiului nemijlocirii, care nu pot fi afectate de dezideratul celerității procedurilor. Arată că implicațiile pe care încheierea judecătorului prin care se dispune respingerea unei excepții de nelegalitate sau neloialitate a administrării probei le are asupra procesului penal sunt de amploare, fapt constatat și prin Decizia Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014. Plecând de la aceste considerente, autorul excepției apreciază că, deși a

intervenit legislativ, legiuitorul a ignorat considerentele deciziei precitate. Se ajunge, astfel, la o încălcare a prevederilor constituționale ale art. 20, art. 21 și art. 24, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

5. Referitor la dispozițiile art. 346 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, autorul excepției susține că acestea sunt neconstituționale, fiind lipsite de claritate și predictibilitate. Astfel, prin posibilitatea acordată judecătorului de cameră preliminară de a stabili un termen în interiorul căruia se pot invoca excepții, se îngreșește dreptul procesual al acestora de a beneficia de dispozițiile art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală. Se ajunge, astfel, la o contradicție între dispozițiile art. 346 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală și cele ale art. 282 alin. (4) lit. a) din același act normativ, fapt ce contravine prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

6. În ceea ce privește teza a doua a art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, autorul excepției arată că și aceste dispoziții sunt neconstituționale prin faptul că dispun pronunțarea în camera de consiliu. Or, contradictorialitatea și oralitatea sunt principii fundamentale ale procedurilor jurisdicționale și, în același timp, componente ale dreptului la un proces echitabil consacrat de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și de cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, sunt încălcate și prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție, în măsura în care participanții la proces nu au studii juridice, neavând posibilitatea reală, din cauza tehnicității procedurii de cameră preliminară, de a lua act de toate cerințele acesteia. Or, trebuie ca procedura să permită tuturor subiecților procesuali interesați să ia cunoștință de stadiul în care se află procesul și să acționeze în consecință, astfel că textul de lege criticat ar trebui să-i acorde judecătorului de cameră preliminară posibilitatea de a fixa un termen pentru a putea explica obiectul procedurii.

7. Susține că argumentele exprimate anterior își găsesc aplicarea și în ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală.

8. În continuare, autorul excepției apreciază că dispozițiile art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece nu reglementează o cale de atac devolutivă, limitând-o doar la posibilitatea ridicării nulităților absolute. Astfel, invocarea nulităților absolute direct în contestație afectează principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală.

9. **Tribunalul Iași — Secția penală** arată că, în ceea ce privește dispozițiile art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, deși au fost modificate, legiuitorul a pus, doar în parte, de acord norma legală cu cele statuate de Curtea Constituțională în Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014. Astfel, prin modificările aduse acestui articol, prin Legea nr. 76/2016, legiuitorul a adus modificări doar în ce privește instituirea posibilității pentru părți de a solicita și a judecătorului de cameră

preliminară de a admite administrarea probei cu înscrisuri noi — pentru dovedirea, spre exemplu, a caracterului nelegal ori neloial al probelor administrate în faza urmăririi penale, excluzând însă, *de plano*, ipoteza că anumite aspecte de fapt nu pot fi probate exclusiv prin astfel de mijloace de probă. Textul actual neagă în continuare dreptul părții de a demonstra eventuale aspecte de nelegalitate sau neloialitate în administrarea probatoriilor prin alte mijloace probatorii. Cu toate acestea, judecătorul de cameră preliminară apreciază că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecății, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care vor trebui să le combată. A admite că în această etapă procesuală, în vederea dovedirii cererilor și excepțiilor invocate de părți în procedura de cameră preliminară, ori pentru a contracara sau complini probatoriile administrate de procuror în faza urmăririi penale, judecătorul, la cererea unei părți, ar putea administra probatorii (altele decât înscrisuri), ar însemna că între etapa camerei preliminare și cea a judecății — în care partea are dreptul să conteste probatoriile administrate în faza urmăririi penale — să nu mai existe diferențe de esență decât în ce privește soluțiile pronunțate, conducând în mod evident la o dublare a funcției de judecată. În continuare, instanța de judecată arată că, în condițiile în care orice normă legală trebuie să fie accesibilă și predictibilă, privită nu doar singular, ci în corelație cu alte dispoziții legale care reglementează în aceeași materie, analiza art. 346 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, prin raportare la art. 281 alin. (4) lit. a) și art. 282 alin. (4) lit. a) din același act normativ, poate conduce la concluzia încălcării prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei.

10. În ceea ce privește dispozițiile art. 346 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, judecătorul consideră că nu se poate vorbi de încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, întrucât, în condițiile în care s-a urmat întocmai procedura de cameră preliminară, ce presupune comunicarea către inculpat a rechizitoriului cu aducerea la cunoștința acestuia, a celorlalte părți și persoanei vătămate a obiectului procedurii, a termenului în care pot formula în scris excepții și cereri cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, s-au creat toate premisele respectării atât a principiului contradictorialității, cât și celui al oralității. De altfel, legiuitorul a prevăzut o garanție suplimentară, instituită prin dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală posibilitatea contestării încheierii prin care judecătorul a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, chiar și în situația în care în cauză nu s-au formulat cereri și excepții în procedura de cameră preliminară, eliminând astfel orice risc ca partea să nu fi cunoscut procedurile.

11. În continuare, apreciază că limitarea devoluțiunii căii de atac la reexaminarea excepțiilor invocate și cererilor ridicate în fața judecătorului de cameră preliminară de la instanța de fond, dar și a nulităților absolute apare ca fiind justificată în contextul în care judecătorul de cameră preliminară care exercită controlul jurisdicțional nu are reglementată soluția trimiterii spre rejudecare a procedurii de cameră preliminară, iar examinarea pentru prima oară a unei noi excepții sau cereri ar lipsi partea de o cale de atac.

12. Cu toate acestea, judecătorul de cameră preliminară apreciază că se remarcă caracterul imprevizibil al normei legale criticate prin raportare la dispozițiile art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, care reglementează în sensul că

nulitățile relative pot fi invocate până la închiderea procedurii de cameră preliminară, fără a distinge dacă este vorba de închiderea procedurii de cameră în fața instanței de fond sau a celei de control. Astfel, judecătorul de cameră preliminară apreciază că se ridică, în continuare, problema dacă se poate considera închisă procedura de cameră preliminară prin simpla pronunțare a unei încheieri finale de cameră preliminară — fără ca aceasta să fie definitivă — sau cauza rămâne în această procedură până la tranșarea definitivă a acestei faze procesuale (prin necontestare sau prin soluționarea contestației formulate). Judecătorul de cameră preliminară susține că, în această din urmă situație, contrar celor stipulate în art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, textul art. 282 alin. (4) lit. a) din același act normativ ar permite invocarea unor nulități relative, neinvocate în fața judecătorului de cameră preliminară de la instanța de fond, cu condiția de a fi invocate până la închiderea procedurii de cameră preliminară în fața judecătorului de la instanța de control judiciar — aspecte care sunt de natură să dea loc interpretării.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 1 martie 2016, Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, Decizia nr. 631 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 6 noiembrie 2015, și Decizia nr. 472 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 10 august 2015.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală și, în subsidiar, dispozițiile art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală. Dispozițiile art. 347 alin. (4) au fost introduse, iar cele ale art. 345 alin. (1) și ale art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost modificate, prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 345 alin. (1): „*La termenul stabilit conform art. 344 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară soluționează cererile și excepțiile formulate ori excepțiile ridicate din oficiu, în camera de consiliu, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate, ascultând concluziile părților și ale persoanei vătămate, dacă sunt prezente, precum și ale procurorului.*”;

— Art. 346 alin. (1): „Dacă nu s-au formulat cereri și excepții în termenele prevăzute la art. 344 alin. (2) și (3) și nici nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea acestor termene, judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării. Judecătorul de cameră preliminară se pronunță în camera de consiliu, fără citirea părților și a persoanei vătămate și fără participarea procurorului, prin încheiere, care se comunică de îndată acestora.”;

— Art. 347 alin. (4): „În soluționarea contestației nu pot fi invocate sau ridicate din oficiu alte cereri sau excepții decât cele invocate sau ridicate din oficiu în fața judecătorului de cameră preliminară în procedura desfășurată în fața instanței sesizate cu rechizitoriul, cu excepția cazurilor de nulitate absolută.”

— Art. 281 alin. (4) lit. a): „Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) trebuie invocată:

a) până la încheierea procedurii în camera preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în procedura camerei preliminare;”.

— Art. 282 alin. (4) lit. a): „Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) poate fi invocată:

a) până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură.”

18. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare. De asemenea, au fost invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 2 din Protocolul nr. 7 la convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, prin Decizia nr. 802*) din 5 decembrie 2017, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu permite judecătorului de cameră preliminară, în soluționarea cererilor și excepțiilor formulate ori excepțiilor ridicate din oficiu, să administreze alte mijloace de probă în afara „oricărui înscrisuri noi prezentate” este neconstituțională.

20. În motivarea soluției de admitere, Curtea a reținut că dispozițiile art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 75/2016, limitează mijloacele de probă ce pot fi administrate în procedura de cameră preliminară, în vederea verificării legalității administrării probelor, doar la „înscrisurile noi prezentate”, revenindu-se, în acest fel, la constatarea formală a legalității probelor, astfel cum s-a reținut în Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014.

21. Totodată, Curtea a constatat că dispozițiile art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 75/2016, limitează exercițiul procesual al judecătorului de cameră preliminară, independența sa în realizarea actului de justiție, pe de o parte, și încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil al părților și persoanei vătămate, în componenta sa referitoare la egalitatea armelor, pe de altă parte.

22. Reținând că decizia de admitere a Curții Constituționale a fost pronunțată la data de 5 decembrie 2017, iar încheierea de sesizare a instanței de contencios constituțional în prezentul

dosar este anterioară acestei date, Curtea va respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea observă că aceasta a fost ridicată în fața Tribunalului Iași — Secția penală într-un dosar ce are ca obiect procedura de cameră preliminară, în primă instanță. Or, Curtea constată că dispozițiile criticate reglementează elemente ale procedurii de soluționare a contestației împotriva încheierii de cameră preliminară.

24. Ca atare, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, care reglementează calea de atac împotriva încheierii pronunțate în procedura de cameră preliminară, nu are legătură cu soluționarea cauzei, în accepțiunea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

25. Având în vedere aceste aspecte, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală.

26. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală și, în subsidiar, a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din același act normativ, Curtea reține că autorul excepției deduce neconstituționalitatea invocată din compararea dispozițiilor art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, pe de-o parte, cu cele ale art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din același act normativ, pe de altă parte, apreciind că aceste dispoziții sunt contradictorii, fapt ce determină lipsa de claritate și predictibilitate a acestora.

27. În legătură cu acest aspect, Curtea observă că dispozițiile art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală reglementează faza procesuală în care poate fi invocată nulitatea relativă sau absolută determinată de încălcarea, intervenită în cursul urmăririi penale sau în procedura camerei preliminare, a anumitor dispoziții legale. Pe de altă parte, art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează una dintre soluțiile pe care judecătorul de cameră preliminară le poate pronunța, stabilind că, în cazul în care nu s-au formulat cereri și excepții în termenele prevăzute la art. 344 alin. (2) și (3) din același act normativ și nici nu s-au ridicat din oficiu excepții, la expirarea acestor termene, judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării. În continuare, reținem că dispozițiile art. 344 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală reglementează obligația judecătorului de cameră preliminară de a stabili un termen în care se pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, termen care nu poate fi mai scurt de 20 de zile.

28. Din interpretarea sistematică a dispozițiilor anterior menționate, Curtea constată că acestea nu se contrazic, ci, dimpotrivă, sunt soluții legislative care trebuie privite coroborat, completându-se. Cu alte cuvinte, pe de-o parte, legiuitorul a limitat la o fază distinctă a procesului penal (procedura camerei preliminare) posibilitatea invocării excepțiilor referitoare la competența instanței, legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor sau legalitatea actelor efectuate de organul de urmărire penală, iar, pe de altă parte, în cadrul acestei etape procesuale a reglementat obligația judecătorului de cameră preliminară de a stabili un termen în care se pot formula cereri și excepții în legătură cu aceste aspecte.

*) Decizia nr. 802 din 5 decembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 6 februarie 2018.

29. Curtea reține că legiuitorul, reglementând obligația judecătorului de a stabili un termen în care se pot formula cereri și excepții în cadrul camerei preliminare, a precizat și criteriile pe care acesta trebuie să le aibă în vedere. Astfel, legiuitorul, pe de-o parte, a normat obligația judecătorului de a stabili termenul în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, iar, pe de altă parte, a reglementat o durată minimă a acestui termen, de 20 de zile, durată care trebuie respectată indiferent de complexitatea și particularitățile cauzei. Astfel, legiuitorul a lăsat la latitudinea judecătorului stabilirea duratei maxime a termenului înăuntrul căruia se pot formula cereri și excepții în cadrul camerei preliminare.

30. În ceea ce privește natura juridică a termenului acordat de judecătorul de cameră preliminară pentru formularea cererilor și excepțiilor, Curtea observă că, potrivit art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, „când pentru exercitarea unui drept procesual legea prevede un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercițiul dreptului și nulitatea actului făcut peste termen”. Astfel, având în vedere că durata maximă a acestui termen nu este stabilită de lege, ci de către judecătorul de cameră preliminară, rezultă că nerespectarea termenului nu atrage decăderea din exercițiul dreptului, în conformitate cu dispozițiile procesuale penale mai sus invocate.

31. Totodată, Curtea observă că, prin Decizia nr. 840 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016, paragraful 23, a constatat ca fiind justificată limitarea momentului până la care pot fi invocate nulitățile relative, conform art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, la cel al închiderii acestei proceduri, urmând ca invocarea nulităților relative privind încălcări ce au avut loc după această dată să fie făcută potrivit lit. b) și c) ale aceluiași alin. (4).

32. Totodată, Curtea a statuat că instituirea prin dispozițiile art. 344 alin. (2) și alin. (3) din Codul de procedură penală a unui termen în interiorul căruia se pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală nu este de natură a afecta dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, deoarece impunerea prin lege a unor exigențe cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale, pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, chiar dacă constituie condiționări ale accesului liber la justiție, are o solidă și indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept. Prin intermediul lor se asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire (a se vedea Decizia nr. 323 din 17 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 23 iunie 2016, paragraful 34).

33. Față de cele anterior menționate, Curtea apreciază că textele de lege criticate sunt reglementate cu suficientă claritate și precizie, interpretarea acestora în ansamblul actului normativ din care fac parte relevând cu claritate voința legiuitorului și reprezintă norme de procedură prin intermediul cărora legiuitorul instituie cadrul legal pentru exercitarea drepturilor procedurale, în deplin acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

34. În concluzie, Curtea reține că dispozițiile legale criticate întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, întrucât normele juridice nu există izolat, ci ele trebuie raportate la întreg ansamblul normativ din care fac parte, astfel că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5).

35. În ceea ce privește critica referitoare la derularea procedurii în camera de consiliu, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a constatat că judecarea unei cauze în camera

de consiliu nu afectează dispozițiile Legii fundamentale. Astfel, Curtea a statuat că publicitatea, ca principiu al ședinței de judecată, constă în posibilitatea pe care o are orice persoană de a asista la desfășurarea judecății, constituind deopotrivă un mijloc de a prezerva încrederea opiniei publice în instanțele judecătorești (Decizia nr. 702 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 16 ianuarie 2015, paragrafele 19 și 20). Cu același prilej, Curtea a reținut că acest principiu este consacrat în dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căreia orice persoană are dreptul la judecarea în mod public a cauzei sale de către o instanță care va hotărî, între altele, asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat importanța acestui principiu procesual, statuând că publicitatea procedurilor organelor judiciare la care se referă art. 6 paragraful 1 are ca scop protejarea justițiabililor împotriva unei „justiții secrete” și vizează dezbaterile propriu-zise ale procesului (Hotărârea din 26 septembrie 1995, pronunțată în Cauza *Diennet împotriva Franței*, paragraful 33). Cu toate acestea, dreptul la o ședință publică nu este absolut, motiv pentru care nu s-ar putea susține că și în situația în care, după judecarea în fond, instanța de apel investită cu plenitudinea de jurisdicție ar fi ținută întotdeauna de o audiență publică, independent de natura problemelor asupra cărora ea ar statua (Hotărârea din 29 octombrie 1991, pronunțată în Cauza *Jan Lke Andersson împotriva Suediei*, paragraful 27, și Hotărârea din 27 martie 1998, pronunțată în Cauza *K.D.B. împotriva Olandei*, paragraful 39).

36. Reiterând aceste considerente, Curtea, prin Decizia nr. 149 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2015, paragraful 18, a reținut că reglementarea potrivit căreia procedura camerei preliminare se realizează în camera de consiliu este în deplină concordanță cu prevederile art. 127 din Legea fundamentală, potrivit cărora „Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege” și nu aduce atingere, în niciun mod, dispozițiilor constituționale invocate.

37. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție prin imposibilitatea de a lua la cunoștință de stadiul în care se află procesul și de a acționa în consecință, Curtea observă că, în cauza dedusă judecății, autorul excepției are calitatea de inculpat. Or, Curtea constată că, potrivit art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală, copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește sau la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură. De asemenea, potrivit aceluiași dispoziții, inculpatului, celorlalte părți și persoanei vătămate li se aduc la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

38. Totodată, potrivit art. 83 lit. a¹), b), d), e) și g¹) din Codul de procedură penală, în cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia; dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii; dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii; dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei; dreptul de a fi informat cu privire la drepturile sale.

39. Astfel, având în vedere modul de reglementare a drepturilor inculpatului în cursul procesului penal, precum și a etapei măsurilor premergătoare procedurii de cameră preliminară, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici această critică de neconstituționalitate, dispozițiile criticate fiind în concordanță cu prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan-Alexandru Gordobino în Dosarul nr. 4.334/99/2016/a1 al Tribunalului Iași — Secția penală.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală și dispozițiile art. 281 alin. (4) lit. a) și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 093909